

Kanlı Gömlek

- Ő irler -

Yayın Tarihi:

21.12.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Ő irlerin tüm yayın hakları Ő airin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Ő irlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Ő airin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐ inin isteği   zerine Antoloji.Com tarafından, Ő airin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐ tır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Ő iir içerikleri ile ilgili anlaŐ mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Ő ekilde sorumlu ve taraf değildir.

020523

Sen ressamsın
Ben şair
Ben senin için şiir yazarım
Sen şiirlerimi çizersin
İnsanlar böyle mutlu olur
Öyle gidersin

Kanlı Gömlek

Ame

Yağmur yağıyor gökyüzünden
İçim sıcak, ııslak
Yürüdükçe dışarıda ben de yağmur oluyorum
Akıyorum caddelere sokaklara
Bıkkın ruhlara
Aşk mektuplarına

Şüzölerek ve inceden
Üşüymeden, incitmeden
Yürüyorum ruhların içine!

Kanlı Gömlek

Dur

İlaçlar hep bir palavraydı
Geçmeyecek yaraların üstüne sürülen bir merhem
Zehir gibi, umut gibi
Hayatımda bir parça
İyileştirdikçe gösteriyor sanki zehrini
Gece gökyüzüne saçılmış umutlar gibi
Üzerime kanla yapışmış çıkmaz yara
Giderek küçülüyor gönlümde palavralarla
Ama nüksediyor yine kanla dolan akşamlarda gözyaşları içinde
Bu iki el benim miydi tüm bu zamana kadar
Bugün ile yarını ayırt edilemez çizgi kalıyor
İki yabancı elin yanında
İyileşmekle yaralanmak arasındayım şu an
Merhemler kendime zarar verdiğimden emin
Yaralar kendimi sevdiğimden de emin

Kanlı Gömlek

Elime Kan Damlıyor

Gün karardı artık
Bir umut olsun diye gökyüzüne bakıyorum
Elime kan damlıyor

Bulutlar niye böyle al
Gökyüzünden kan damlıyor
Bir acıyı unutmak için
Neden gün kararıyor?

Kanlı Gömlek

Eskiyecek Her Şey

Her aşkımı solmayacak bir çınar olarak görsem
Dünyanın en güzel şiirinin bir çiçek gibi solduğunu fark ederim
Zamanın geçici bahçelerinde
Kelimelerin çürük kokusu
Her yeni başlayan hayale kadar geliyor burnuma
Eskimesinden korkuyorum bazı şeylerin
Güzel duyguların, hayallerin, şiirlerin
En önemlisi de aşkın
Saatin hiç durmayacak tiktaklarıyla

Kanlı Gömlek

Ev Çiçeđi(1)

Bir çiçek gördüm bugün
Ne gövdesinde diken vardı
Ne de başında yapraklar
İçine kapanmış ağlıyordu
Yalnız başına

Rüzgar eserdi sallanan dallarından utanırdı
Rüzgar sonrası yağmur ona rahmet gibi yağardı

Ağlama dedim küçük çiçeğe
Onu kalbime aldım
İçini küçük şiirlerle doldurdum
Sevgiyle doyurdum

Kanlı Gömlek

Ev(cil) Çiçek(2)

Ayrılık vakti geldi küçük çiçecik
Rüzgarlar dahi bunu söyler bana
Şimdi en güzel giysilerinle
Kalbimin en güzel açan çiçeğisin
Unutma beni olur mu
En azından kanlı bir gömlek gördüğünde

Göz görmez gerçeği kalp anlar sadece
Bana kalbim iyi olduğunu söyledi
Rüzgarlar da yol gösterdi tabii ki
Şimdi seni düşünsem beni düşünür müsün
Kim bilir?
Ama üzülme ben seni unutmadım
Her rüzgar sonrası yağmur yağdığında seni hatırlarım
Sadece... seni

Kanlı Gömlek

Güzellik Göreceli

Güzel bir kadın gördüm yürürken
Yollar ona ses veriyordu
Tüm kaldırım ta larını o yönetiyordu adeta
Ama kimse için güzel değildi bu kadın

Güzel bir g l gördüm gün kararırken
Yaprakları güneşin rengine bürünmüş adeta, sallanıyor
Dallarıyla, dikenleriyle ve yapraklarıyla o güzel bir güldü
Gün kararırken en güzel vaktiyle
Ama dikenleriyle güzel değildi kimselere

Güzel bir   ık gördüm bugün
Yolun kenarında oturmuş   ir yazıyor
Belki de sevdiğini beklerken
Kim bilir onun için bu kadar güzeldir g llerin yanında
Ama kimseler umursamaz onu   ık olduğu için

Güzel bir resim gördüm bugün
  inde renkler ve çizgiler c mekanda bana bakarken
  er eveler ardında gizemli bir hatıraydı
Kimseler onu anlamazdı neden güzel olduğunu
Sadece o bilirdi   irkin olduğunu

Kanlı Gömlek

İlk Adım

İlk adımdı sana birkaç dize verirken
Dünyayı dize getirmem
Bir yaz gününün hem de güzel bir yaz gününün
Üzgün çocuğuydun sadece ama
Bu şehre baharlar getirdin sadece adınla
Beni hatırla
Sadece birkaç dizeyle nasıl dünyayı dize getirdiğini
Kelimelerle nasıl işittiğimi
Bu ilk adımdı seni hatırlatan

Kanlı Gömlek

Reddetmek Reddedilmekten Daha Zor

Reddetmek, reddedilmekten daha zor
Uzun kalp ritimleri arasında
Ama bu çarpma amaçsız şu titreme boşuna
Kalbinde büyük bir boşluğa yer açılmak üzereyse

Reddetmek, reddedilmekten daha zor
Mesela yatağının baş ucunda onu düşünürken
Bir anda, belki de bir kabus gibi, çıkacak rüyalarından vicdanın
Ama diyecek seni de seven biri var!

Reddetmek, reddedilmekten daha zor
Hele de diğer kişiye çoktan onu anlatmışsan
Yani kimselere ait olmayan o hayallerini, gece kapını çalan o melodileri
Senin gibi seven senin gibi aşık olan biri
Sen sırf başkasını seviyorsun diye reddetmektir onu, tıpkı seni reddeden gibi
İşte en zoru bu kalbimi delik deşik eden bu yara
Reddetmek, reddedilmekten daha zor.
Tek başına sevmek...
Tek başına sevmek daha da zor

Kanlı Gömlek

Sokağın Ortasında Romantik Bir Buluşma

Yine her gün umutla geçiyorum bu sokaklardan
Ama üzülrüm her zaman
Bir kere bile uğramazsın cevap vermezsin
Her siyah montlu birini görsem
Sen sanıp umutlanırım
Seninle hayal kurmak güzel ama
Şairin de dediği gibi:
Ben artık şarkı dinlemek değil
Şarkı söylemek istiyorum

Bırak artık şu utangaçlığını
Geç artık sokağımdan
Ya bir yaz günü umudun pedallarını çeviren sen
Ya da ben işlenmemiş bir Fransızca dersinden kaçarken
Okul yolunda ya da duruşma taşlarında
Sorun değil yeter ki gel, geç sokağımdan
Sen geç çık, ben erken geleyim
Buluşalım sonunda orta bir noktada

Beni durmadan havaya salınan sigara dumanlarından kurtar
Göz gözü görmüyor ama seni görebiliyorum
Bana ellerini ver ya da bir şey söyle
En iyisi sen yavaş konuş
Ben hızlı konuşayım
Orta noktada buluşalım
Ve en sonunda sarılayım sana
Birbirini uzun süredir görmemiş sevgililer gibi

Sevdiceğim seni çok özledim
Her gün yolunu gözlediğimiz bilir misin?

Kanlı Gömlek

Son Adım

Bir hüsrandır adım deniz gelmemiş bir şehre
Kaldırım taşları, kırlangıç ve sarı güller
Evet bir hüsrandır adım seni beklediğim duruşma taşlarında
Bir kelime, bir hıçkırık, bir şiir vardı
Ben uzun uzun ağlarken
Bana kalbinin en güzel parçasını verdin
Nasıl kullanılır asla bilemedim ama
Dünya'nın en güzel şiiri için bir gül yaprağı
Harcanası bir bedel değil mi?
Beni unutma son adımlar bunlar
Hoşçakal bir satır daha varsa aklımda
Aşk kadar gurur kırıcı inan

Kanlı Gömlek

Sonun Cazibesi

Sonlar bir başlangıç gibi
Eğer o Mayıs günlerindeyse
Bahar hâlâ daha kalbimin yalanı
Bense sıcaklara hasret

Yollarda titreyerek gidiyorum
Biliyorum, bu seni bu kadar yakın olarak son görüşüm
Ama ilk gibi bana o güllerin arasında gülümserken
Lütfen bana daha yakın ol bu son günde
Şimdi aynı yolda ilerlerken seninle
arkadaşlarınla
Beni de bekle güzel kırlangıcım
İçim hâlâ daha soğumadan

Kanlı Gömlek

Söylenmemiş Bir Şarkı

Kulağıma bir melodi yayılıyor
O kadar uzaktan geliyor ki
Sanki önceki hayatımdan kalmış
Ah bir hatırlasam nereden geldiğini
Şimdi bir boşluk gibi kulaklarımda
Yayılıyor yayılıyor unutulmuş bir anı gibi
Doldurulmamış bir zaman gibi

Kanlı Gömlek

Şiir

Yine bir ders saati dışarı baksam
Uzakta dağlar, dağlarda çiçekler
Dağların arkasında denizler, denizlerde balıklar
Bulutlar yoksa beni memleketime mi götürüyorsunuz
Yine bir Türkçe dersinde

Kanlı Gömlek

Yanımda Kal

İstersen aramızda bir şey olmasın
Ama yanımda kal ölene kadar
Sevme belki beni
Ama lütfen gülümse bana

Benimle kal, bana bak
Ama aşık olmadan
Seni unutmak istiyorum
Seni artık sevmek istemiyorum
Ama lütfen yanımda kal

Kanlı Gömlek